

1938**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW**

z dnia 10 grudnia 2002 r.

w sprawie dopuszczalności pomocy publicznej przeznaczonej na ochronę środowiska.

Na podstawie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 141, poz. 1177) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki udzielania oraz maksymalne wielkości pomocy publicznej przeznaczonej na ochronę środowiska.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „standardzie ochrony środowiska” — rozumie się przez to standard emisyjny lub standard jakości środowiska w rozumieniu przepisów prawa ochrony środowiska;
- 2) „nowym standardzie ochrony środowiska” — rozumie się przez to standard ochrony środowiska określony w odrębnych przepisach, ale jeszcze nieobowiązujący;
- 3) „odnawialnym źródle energii” — rozumie się przez to odnawialne źródło energii określone w przepisach prawa energetycznego;
- 4) „rekultywacji” — rozumie się przez to rekultywację powierzchni ziemi oraz przywrócenie dobrego stanu ekologicznego zasobów wodnych.

§ 3. 1. Warunkiem udzielenia pomocy inwestycyjnej na ochronę środowiska jest poniesienie następujących kosztów inwestycji:

- 1) w nieruchomości, maszyny i urządzenia, których celem jest redukcja emisji lub poprawa stanu środowiska w stosunku do standardów ochrony środowiska, lub
- 2) służących adaptacji metod produkcji mającej na celu ochronę środowiska, lub
- 3) w wartości niematerialne i prawne — przez uzyskanie patentów, zakup licencji oraz nieopatentowanej wiedzy technicznej, technologicznej lub z zakresu organizacji i zarządzania, jeżeli:
 - a) podlegają amortyzacji,
 - b) zostały nabyte na warunkach rynkowych od przedsiębiorcy, wobec którego przedsiębiorca nabywający nie jest podmiotem dominującym w rozumieniu przepisów o ochronie konkurencji i konsumentów,
 - c) stanowią majątek przedsiębiorcy oraz nie zostaną zbyte przez okres co najmniej 5 lat od chwili ich nabycia, chyba że we wskazanym okresie wartości te staną się technicznie przestarzałe.

2. Wartość kosztów inwestycji, o których mowa w ust. 1, zmniejsza się o wynikające z inwestycji wartości:

- 1) dochodów uzyskanych wskutek wzrostu zdolności produkcyjnych w okresie 5 lat od dnia zakończenia inwestycji;
- 2) oszczędności w ponoszonych kosztach produkcji w okresie 5 lat od dnia zakończenia tej inwestycji;
- 3) dochodów z produkcji ubocznej w okresie 5 lat od dnia zakończenia tej inwestycji.

3. Wartość kosztów inwestycji, o których mowa w ust. 1, oraz wartości określone w ust. 2 odpowiednio dyskontuje się na dzień składania wniosku o pomoc publiczną.

§ 4. 1. Warunkiem udzielenia pomocy inwestycyjnej na ochronę środowiska jest przeznaczenie jej na inwestycję pozwalającą na:

- 1) osiągnięcie poprawy stanu środowiska, w przypadku gdy nie zostały ustanowione standardy ochrony środowiska, lub
- 2) osiągnięcie efektów wykraczających ponad obowiązujące standardy ochrony środowiska, lub
- 3) dostosowanie się do nowych standardów ochrony środowiska, lub
- 4) dostosowanie istniejących lub nowych źródeł spalania paliw, w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 lipca 2001 r. w sprawie wprowadzania do powietrza substancji zanieczyszczających z procesów technologicznych i operacji technicznych (Dz. U. Nr 87, poz. 957), do określonych w tym rozporządzeniu standardów emisyjnych, w odniesieniu do źródeł:
 - a) istniejących,
 - b) nowych:
 - o mocy mniejszej niż 50 MW_t, opalanych paliwami stałymi, ciekłymi lub gazowymi — dla SO₂, NO_x w przeliczeniu na NO₂ i pyłu,
 - o mocy większej lub równej 50 MW_t i mniejszej niż 500 MW_t, opalanych węglem kamiennym, węglem brunatnym lub paliwami ciekłymi — dla SO₂,
 - o mocy większej lub równej 50 MW_t, opalanych węglem kamiennym, węglem brunatnym, koksem lub drewnem — dla NO_x w przeliczeniu na NO₂,
 - o mocy większej lub równej 50 MW_t i mniejszej niż 500 MW_t, dla których decyzje o pozwoleniu na budowę wydano po dniu 6 paź-

dziennika 1998 r., opalanych paliwami stałymi — dla pyłu.

2. Maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem § 5 i 6, wynosi 30% określonych w § 3 kosztów:

- 1) niezbędnych do osiągnięcia stopnia ochrony środowiska wyższego od stopnia ochrony środowiska, który byłby możliwy do osiągnięcia bez uzyskania pomocy — w przypadku inwestycji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 4;
- 2) przekraczających koszty niezbędne do osiągnięcia stopnia ochrony środowiska wymaganego przez obowiązujące standardy ochrony środowiska — w przypadku inwestycji, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

§ 5. W przypadku pomocy inwestycyjnej udzielanej w związku z oszczędnością energii, przeznaczanej na:

- 1) inwestycję energooszczędną w przedsiębiorstwie lub
- 2) wytwarzanie energii elektrycznej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, jeżeli:
 - a) wytwarzanie charakteryzuje się sprawnością przemiany energii pierwotnej paliwa brutto w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło łącznie nie mniejszą niż 80% lub
 - b) wytwarzanie pozwoli na zmniejszenie zużycia energii, lub
 - c) proces produkcyjny będzie mniej szkodliwy dla środowiska od stosowanego obecnie

— maksymalna intensywność pomocy wynosi 40% kosztów określonych w § 3.

§ 6. 1. W przypadku pomocy inwestycyjnej udzielanej w związku z wytwarzaniem energii w źródłach odnawialnych, maksymalna intensywność pomocy wynosi 40% określonych w § 3 kosztów stanowiących nadwyżkę nakładów poniesionych przez przedsiębiorcę w porównaniu do nakładów, jakie poniósłby w celu wybudowania konwencjonalnej elektrowni o porównywalnej mocy, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Jeżeli producent energii jest jedynym zaopatrującym całą społeczność na wyodrębnionym obszarze w energię wytwarzaną w źródłach odnawialnych, intensywność pomocy może zostać zwiększona o 10 punktów procentowych.

3. W wyjątkowych przypadkach, w szczególności uzasadnionych znaczącym pozytywnym wpływem inwestycji na stan środowiska, można zwiększyć intensywność pomocy do 100% kosztów obliczonych zgodnie z ust. 1, pod warunkiem że w odniesieniu do instalacji, do których odnosić się będzie ta pomoc, żadna inna pomoc nie zostanie udzielona.

§ 7. Jeżeli pomoc inwestycyjna na ochronę środowiska, o której mowa w § 4—6, jest udzielana przedsiębiorcom na obszarach, o których mowa w art. 12

ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców, zwanej dalej „ustawą”, jej maksymalna intensywność jest równa:

- 1) maksymalnym intensywnościom pomocy określonych w tych przepisach, zwiększonych o 10 punktów procentowych albo
- 2) maksymalnym intensywnościom pomocy regionalnej wskazanym w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 października 2002 r. w sprawie dopuszczalności pomocy regionalnej dla przedsiębiorców (Dz. U. Nr 186, poz. 1544), zwiększonym o 10 punktów procentowych

— w zależności od tego, która z nich jest wyższa, z tym że maksymalna intensywność pomocy, w przypadkach, o których mowa w § 6 ust. 3, nie może przekroczyć wartości określonej w tym przepisie.

§ 8. 1. Warunkiem udzielenia pomocy przeznaczonej na rekultywację dla przedsiębiorcy przeprowadzającego tę rekultywację jest, aby podmiot odpowiedzialny za zanieczyszczenie środowiska nie był znany albo nie było prawnych możliwości, aby wyegzekwować od niego poniesienie kosztów rekultywacji.

2. Maksymalna intensywność pomocy na rekultywację jest równa 115% kosztów rekultywacji pomniejszonych o wynikający z tej rekultywacji wzrost wartości gruntu, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Wartość pomocy na rekultywację nie może przekroczyć faktycznych wydatków poniesionych przez przedsiębiorcę na tę rekultywację.

§ 9. 1. Warunkiem udzielenia pomocy dla przedsiębiorcy przeznaczonej na zmianę lokalizacji jego zakładu jest, aby:

- 1) zakład działał na obszarze zurbanizowanym lub na obszarze wchodzącym w skład krajowego systemu obszarów chronionych w rozumieniu przepisów o ochronie przyrody oraz
- 2) zakład prowadził działalność, która powoduje znaczne zanieczyszczenie środowiska, oraz
- 3) obowiązek zmiany lokalizacji zakładu wynikał z ostatecznej decyzji uprawnionego organu lub prawomocnego orzeczenia sądu, oraz
- 4) zakład w nowym miejscu lokalizacji spełniał standardy ochrony środowiska obowiązujące na danym obszarze.

2. Maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, wynosi 30% kosztów związanych ze zmianą lokalizacji zakładu, przy uwzględnieniu:

- 1) przychodów uzyskanych ze sprzedaży albo dzierżawy zakładu lub gruntu i innych korzyści związanych ze zmianą lokalizacji zakładu, w szczególności wynikających ze zmian technicznych lub technologicznych;

- 2) uzyskanych odszkodowań i rekompensat związanych z wydaniem decyzji lub orzeczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3;
- 3) nakładów inwestycyjnych, powodujących zwiększenie w stosunku do poprzednich zdolności produkcyjnych przedsiębiorcy;
- 4) zapłaconych kar lub odszkodowań z tytułu przedterminowego rozwiązania umowy, na podstawie której przedsiębiorca korzysta z nieruchomości.

3. Przy ustalaniu kosztów zmiany lokalizacji zakładu, koszty nabycia gruntów i budowy nowego zakładu uwzględnia się w wysokości porównywalnej do wysokości kosztów nabycia gruntów i budowy zakładu o takich samych zdolnościach wytwórczych.

§ 10. 1. Maksymalną intensywność pomocy, o której mowa w § 4—6 i 9, zwiększa się dla małych i średnich przedsiębiorców o 10 punktów procentowych.

2. Zwiększenie maksymalnej intensywności pomocy dla małych i średnich przedsiębiorców następuje niezależnie od zwiększenia maksymalnej intensywności pomocy, o którym mowa w § 7.

3. Maksymalna intensywność pomocy dla małych i średnich przedsiębiorców, w przypadkach, o których mowa w § 6 ust. 3, nie może przekroczyć wartości określonej w tym przepisie.

§ 11. Maksymalna intensywność pomocy dla małych i średnich przedsiębiorców, udzielana na usługi doradcze związane bezpośrednio z ochroną środowiska lub udział przedsiębiorcy w targach i wystawach ekologicznych, wynosi 50% ich kosztów.

§ 12. 1. Warunkiem udzielenia pomocy stanowiącej rekompensatę wzrostu kosztów działalności w zakresie:

- 1) oszczędności energii,
- 2) zagospodarowania odpadów, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 113, poz. 984 i Nr 199, poz. 1671)

— jest jej ograniczenie do 5 lat.

2. Maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1:

- 1) w przypadku gdy pomoc podlega stopniowemu zmniejszeniu — wynosi w pierwszym roku 100% dodatkowych kosztów produkcji w stosunku do rynkowej ceny wytwarzanych produktów lub świadczonych usług, a w następnych latach maleje tak, aby na koniec intensywność ta wyniosła zero;
- 2) w przypadku gdy pomoc nie podlega stopniowemu zmniejszeniu — wynosi w całym okresie udzielania pomocy 50% kosztów, o których mowa w pkt 1.

§ 13. 1. Warunkiem udzielenia pomocy stanowiącej rekompensatę wzrostu kosztów działalności w związku

z wytwarzaniem energii w źródłach odnawialnych jest, aby jej wartość nie przekraczała różnicy między uzasadnionym kosztem wytwarzania energii w źródłach odnawialnych a rynkową ceną energii wytwarzanej w źródłach odnawialnych.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana:

- 1) zgodnie z warunkami określonymi w § 12 ust. 2 i jest ograniczona do 5 lat albo
- 2) na pokrycie kosztów amortyzacji majątku trwałego zakładu wytwarzającego energię w źródłach odnawialnych, z zastrzeżeniem ust. 3, albo
- 3) dla nowo powstałych zakładów w wysokości do 0,05 euro na kWh, jeżeli zostanie wykazane, że koszty społeczne związane z zanieczyszczeniem środowiska, w przypadku gdyby porównywalna ilość energii była wytwarzana w źródłach konwencjonalnych, były znacznie wyższe niż koszty społeczne poniesione w związku z wytwarzaniem tej energii w źródłach odnawialnych.

3. Dla przedsiębiorcy wytwarzającego energię z biomasy pomoc, o której mowa w ust. 1, jest udzielana na pokrycie kosztów amortyzacji majątku trwałego zakładu wytwarzającego energię w źródłach odnawialnych, jak również po okresie amortyzacji, jeżeli koszty wytworzenia są nadal wyższe niż rynkowe ceny energii.

§ 14. 1. Warunkiem udzielenia pomocy, stanowiącej rekompensatę wzrostu kosztów działalności, która jest przeznaczona na wytwarzanie energii elektrycznej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła, którego odbiorcą jest społeczność lokalna, jest wykazanie, że:

- 1) wytwarzanie energii charakteryzuje się sprawnością przemiany energii pierwotnej paliwa brutto w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło łącznie nie mniejszą niż 80% lub
- 2) pomoc będzie służyć redukcji zużycia energii, lub
- 3) pomoc w inny sposób będzie służyć ochronie środowiska.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielana pod warunkiem, że uzasadnione koszty wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła przekraczają ich cenę rynkową.

3. Udzielanie pomocy, o której mowa w ust. 1, jest ograniczone do 5 lat i odbywa się na zasadach określonych w § 12 ust. 2 oraz w § 13 ust. 2 pkt 2 i 3 i ust. 3.

4. Warunkiem udzielenia pomocy dla przedsiębiorców posiadających własne instalacje służące wytwarzaniu energii na potrzeby tych przedsiębiorców jest, aby uzasadniony koszt produkcji energii przy użyciu techniki skojarzenia był wyższy od ceny rynkowej energii. Przepisy ust. 1, ust. 3 oraz § 12 ust. 2 i § 13 ust. 2 pkt 2 i 3 i ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*